

Kłęska Asyrii

Przedmiot studium: Iz 36-38.

Część I: Przegląd

W pierwszej sekcji Iz 36 (w. 1-10) widzimy, że wódz asyryjski, Rabszake, usiłuje zwieść Judejczyków, by uwierzyli w przesłanie króla asyryjskiego. Stara się przekonać starszyznę judzką, by nie wierzyła Bogu.

Iz 37 ukazuje króla Hiskiasza zasmuconego złymi wieściami przyniesionymi przez jego urzędnika. Jednak Pan posyła Hiskiaszowi przesłanie, a ten utwierdza się w wierze w Pana (Iz 37,16-20).

Według Iz 38, król Hiskiasz zachorował, a Bóg powiadomił go przez proroka Izajasza, że wkrótce umrze. Król wołał do Pana, a Pan odpowiedział obietnicą dodatkowych piętnastu lat życia. W tym trudnym czasie Hiskiasz napisał piękną pieśń, w której wyraził myśli o Bogu i swoje trudne doświadczenie.

W tym studium poruszymy trzy tematy: (1) Komu powinniśmy ufać? (2) Dlaczego powinniśmy ufać Bogu? oraz (3) Bóg a osobiste nieszczęścia.

Część II: Komentarz

Komu powinniśmy ufać? Iz 36-39 obejmują narracje opisujące kolejne militarne wyzwanie, wobec jakiego stanęli Judejczycy. Stało się to za panowania Hiskiasza. 2. *Księga Królewska* i 2. *Księga Kronik* opisują Hiskiasza jako wielkiego reformatora religijnego: „On to w pierwszym roku swojego panowania, w pierwszym miesiącu kazał otworzyć bramy świątyni Pańskiej i naprawić je” (2 Krn 29,3). Lewitom nakazał: „Słuchajcie mnie, Lewici! Poświęćcie się teraz i poświęćcie świątynię Pana, Boga waszych ojców, i usuńcie nieczystość z miejsca świętego” (2 Krn 29,5). Sprawozdanie biblijne wskazuje, że Hiskiasz „na Panu, Bogu Izraela, polegał, tak że nie było po nim takiego jak on w gronie wszystkich królów judzkich” (2 Krl 18,5).

Potęga asyryjska zwróciła się przeciwko Izraelowi i Samarii, gdyż Izraelici „nie słuchali głosu Pana, Boga swego, i przekroczyli jego przymierze” (2 Krl 18,12). Jednak siły asyryjskie w dalszej kolejności wyruszyły także „przeciw wszystkim warownym grodom judzkim” (2 Krl 18,13). Wydaje się, że trudności dotyczą nie tylko złych ludzi, ale także dobrych.

Z jakiegoś powodu Hiskiasz zbuntował się przeciwko Asyrii, wskutek czego doszło do kryzysowej sytuacji. Rabszake, wysłannik Sancheryba, przybył do króla Judy z przesłaniem, które ukazuje sedno sprawy: „Na kim więc teraz polegasz?” (Iz 36,5). Hiskiasz miał kilka możliwości do wyboru: Czy polegasz na Egipcie (Iz 36,6)? Czy polegasz na Panu (Iz 36,7)? Czy wreszcie zechcesz zaufać królowi asyryjskiemu (Iz 36,8)? Asyryjski wódz wyjaśnił liderom ludu Bożego swoje rozumowanie, prowadzące do wniosku, że nie jest dobrze ufać nikomu poza Asyryjczykami.

Nie należało ufać Egipcjom, gdyż był on „laską nadłamaną trzciny” (Iz 36,6). Według Rabszake, nie należało też polegać na Panu: „Niech nie zwodzi was Hiskiasz, mówiąc: Pan nas wyratuje! Czy wyratowali bogowie narodów - każdy swój kraj - z ręki króla asyryjskiego? (...) Które to spośród wszystkich bóstw tych ziem wyratowało swój kraj z mojej ręki, że Pan miałby wyratować Jeruzalem z mojej ręki?” (Iz 36,18,20). Ponadto Rabszake utrzymywał, że to Pan nakazał mu: „Wyrusz przeciwko tej ziemi i zniszcz ją!” (Iz 36,10).

Wreszcie, wysłannik króla asyryjskiego przekonywał przedstawicieli Judy, by polegali na Asyrii, zawierając układ z Asyryjczykami: „Zawrzyjcie ze mną pokój i poddajcie się mi”, a ja dam wam „kraj zboża i młodego wina, kraj chleba i winnic” (Iz 36,16-17 BT). Gdyby Judejczycy przystali na to, okazałoby lekceważenie Bogu.

Dlaczego powinniśmy ufać Bogu? Ciekawe że wysłannik króla asyryjskiego wiedział, iż Hiskiasz polega na Panu. Wydaje się, że wręcz bał się wiary króla judzkiego, gdyż namawiał przedstawicieli Judy, by nie polegali na Panu (Iz 36,7): „Niech Hiskiasz nie doradza wam polegać na Panu, mówiąc: Na pewno wyratuje was Pan” (Iz 36,15). „Niech nie zwodzi was Hiskiasz, mówiąc: Pan nas wyratuje!” (Iz 36,18).

Biblijne sprawozdanie wskazuje główną zaletę Hiskiasza: „Na Panu, Bogu Izraela, polegał, tak że nie było po nim takiego jak on w gronie wszystkich królów judzkich” (2 Krl 18,5). Zatem w tym kryzysowym czasie Hiskiasz zwrócił się do Pana i modlił się. Jego błaganie jest jedną z najpiękniejszych modlitw zanoszonych do Boga w trudnej sytuacji: „Panie Zastępów, Boże Izraela, który siedzisz na cherubach! Ty jedynie jesteś Bogiem wszystkich królestw ziemi, Ty stworzyłeś niebo i ziemię. Skłoń, Panie, swoje ucho i słuchaj! Otwórz, Panie, swoje oczy i patrz! Usłysz wszystkie słowa Sancheryba, który to wysłał posłów, aby urągać Bogu żywemu! (...) Teraz więc, Panie, Boże nasz, wybaw nas z jego ręki, aby poznały wszystkie królestwa ziemi, że jedynie Ty jesteś Panem!” (Iz 37,16-17,20).

Warto zauważyć, jak Hiskiasz postrzegał Boga i uznawał, kim On jest. Pan jest prawdziwym Królem świata i nie ma nikogo innego takiego jak On. On jest Władcą wszechświata, a wszystkie królestwa podlegają Mu. Jako Stwórca, jest suwerennym, żywym Bogiem. On jest w stanie uratować swój lud. To, jak Rabszake postrzegał Boga, było po prostu bluźnierstwem.

Bóg a osobiste nieszcześcia. Iz 38 oferuje znakomity wgląd w niektóre cechy naszego Boga. Jest On przedstawiony jako Król, Stwórca i Zbawiciel. Jest On zainteresowany dobrem swojego ludu jako narodu. Jednocześnie liczą się dla Niego nasze osobiste sprawy.

Widzimy osobiste zainteresowanie Boga Hiskiaszem, kiedy ten zachorował: „Wtedy Hiskiasz obrócił się twarzą do ściany i modlił się do Pana (...). Następnie Hiskiasz wybuchnął wielkim płaczem” (Iz 38,2-3). Bóg posłał do niego proroka z wiadomością: „Tak mówi Pan, Bóg Dawida, twojego ojca: Słyszałem twoją modlitwę, widziałem twoje łzy” (Iz 38,5).

W tych okolicznościach Hiskiasz ułożył pieśń. Odzwierciedla ona to, co działo się w jego sercu w czasie osobistego kryzysu - w tym przypadku śmiertelnej choroby: 1. Hiskiasz nie zaprzeczał swojemu stanowi: „Zostałem wezwany do bram krainy umarłych” (Iz 38,10). Nie przeoczał też przemijającej natury życia: „Poniechałeś mnie tak w dzień, jak w nocy” (Iz 38,12). 2. Choroba sprawiła, że ogarnęło go przygnębienie: „Gruchałem jak gołąb. Moje oczy zmęczone, zwrócone ku górze” (Iz 38,14); „Oto czasu pokoju przyszła na mnie była gorzkość” (Iz 38,17 BG). 3. Mimo to Hiskiasz polegał na Bogu: „Mękę cierpię, ujmij się za mną! (...) Uzdrów mnie, ożyw mnie!” (Iz 38,14,16); „Pan mię wybawił” (Iz 38,20 BG). 4. Czuł, że Bóg przebaczył jego grzechy: „Poza siebie rzuciłeś wszystkie moje grzechy” (Iz 38,17). 5. Nie odczuwał żalu wobec Boga: „Żywy, tylko żywy wysławia cię, jak ja dzisiaj” (Iz 38,19). 6. Wydaje świadectwo Bożej wierności: „Ojciec dzieciom ogłasza twoją wierność” (Iz 38,19).

Komentator John Oswalt wskazuje pewne kluczowe spostrzeżenia dotyczące doświadczenia Hiskiasza warte rozważenia: „Przedstawione tu zostały dwa ważne teologiczne stwierdzenia. Pierwsze to podkreślenie ludzkiej bezradności i wiarygodności Boga. Nawet król jest bezradny wobec groźby śmierci. Nawet najpotężniejsi z ludzi padają na drodze. Czy zatem powinniśmy ufać śmiertelnym ludziom? Z drugiej strony, Bóg może ustrzec ludzi nawet u bram śmierci i przywrócić ich do życia. On trzyma klucze życia i śmierci, i użyje ich dla naszego dobra. Czy nie powinniśmy Mu ufać?”

Drugi punkt jest wskazany bardziej pośrednio. Jest zawarty w odpowiedzi na pytanie, dlaczego tak mocne stwierdzenie Hiskiasza dotyczące śmiertelności i bezsilności zostało umieszczone w biblijnej księdze. Odpowiedź, która wydaje się oczywista, jest taka, że podjęty został świadomy zabieg, by wyjaśnić, że Hiskiasz nie jest obiecany Mesjaszem. Mimo jego polegania na Bogu i odwiedzenia narodu znad krawędzi zagłady, Hiskiasz nie jest Dziecięciem, o którym pisał Izajasz. Jest uosobieniem ufności, która jest niezbędna, jeśli naród ma służyć Bogu, ale nie jest Tym, w którym można złożyć całą ufność. Ten zostanie dopiero pełniej objawiony w przyszłości (Iz 40-66)” (John Oswalt, *The Book of Isaiah, Chapters 1-39, The New International Commentary on the Old Testament*, s. 682).

Część III: Zastosowanie

1. Komu ufasz? Czasami, podobnie jak za panowania Hiskiasza, nasza wiara jest poddawana próbie - możemy zaufać Panu albo komuś innemu. Jak kryzysowe sytuacje pomagają nam pełniej ufać Bogu?

2. Przeczytaj zdumiewający opis Boga w modlitwie Hiskiasza w Iz 37. Przeczytaj powyższy komentarz, a następnie przeczytaj Iz 37,16-20. Jak Bóg odpowiedział na modlitwę Hiskiasza? Formułując swoją odpowiedź, rozważ ten fragment z *Księgi Izajasza*: „Drogą tą samą, którą przybył, powróci, a do miasta tego nie wejdzie. - Wyrocznia Pana. Otoczę opieką to miasto i ocalę je, przez wzgląd na Mnie” (Iz 37,34-35 BT).

3. Bóg troszczy się nie tylko o sprawy narodu, ale także osobiste sprawy swoich wiernych. Bóg rozważył prośbę Hiskiasza i przez proroka Izajasza przekazał mu przesłanie: „Słyszałem twoją modlitwę, widziałem twoje łzy. Oto dodam do twoich dni piętnaście lat” (Iz 38,5).

Życie nie jest czymś, co się nam należy, ale powinno być postrzegane jako dar od Boga. Kiedy doświadczamy trudności, musimy zwrócić się twarzą do „ściany” i modlić się do Pana. Jak historia Hiskiasza wskazuje ci, że Bóg zatroszczy się o ciebie?